

طرحی برای کاهش جرائم و زیر ساختی برای مدیریت کشور

سید جمال الدین بهشتی، مدیرعامل شرکت کتاب اول

واژه‌های کلیدی : کد ملی - امنیت اجتماعی - دولت الکترونیک - کاهش جرائم

مطالعه و بازدید عینی آن چه در کشور های پیشرفته هست، بومی سازی تجربیات به دست آمده در تهران، تمرکز در گرد آوری و انتشار کتاب اول بانک اطلاعات شهری طی سال های گذشته، تجربیات بسیاری را موجب شد که از میان این تجربیات فقط یک نکته ضروری را یاد آوری و مختصری در خصوص ابعاد آن ذهن خواننده محترم را معطوف می دارم.

کد ملی یا کد ده رقمی و تهیه بانک اطلاعات آحاد مردم و به طور هم زمان ارتباط با کد پستی، حرکتی است که سال ها شروع شده و به نظر حقیر در دوره های قبل در پیچ و خم نزاع های سیاسی مورد بی توجهی مسئولین کشور واقع شده است. چرا که تاکنون می باید این پروژه عظیم ملی به بار می نشست و ماحصل اجرای آن در تصمیم سازی کشور به عینه دیده می شد. حداقل فایده اجرای کامل این پروژه ایجاد ظرفیت های امنیتی برای کشور است ولی فواید بسیاری در دل این پروژه در ظاهر ساده مستتر است که مطمئناً بسیاری از گره های اجرایی و مدیریتی کشور را خواهد گشود.

راه حلی بسیار ساده و به نسبت بازدهی که دارد، بسیار ارزان در مقیاس اداره کشور که در این سطور در صدد هستم گوشه ای از اهمیت ها و فواید بی شمار آن را یاد آور شوم و این ضرورت را تذکر دهم که اگر دولت این پروژه ملی را با دقت فراوان دنبال و تمام کند در واقع بنیاد اجرایی بسیاری از اقدامات سازنده را بنا نهاده است.

برای آشنایی بیش تر با ابعاد وسیع خواص پروژه کد ملی شاید ساده ترین راه این باشد که از طریق اینترنت سری به سایت people.yahoo.com بزنید و در آن سایت ملاحظه بفرمایید که چگونه می توان به تک تک آحاد شهروندان دست یافت و سابقه آن ها را به دست آورد. در کشورهای پیشرفته صنعتی پروژه کد ملی با عنوان Social Security معروف است و جریان دارد.

برای نمونه در ایالات متحده آمریکا به هر کس که متولد شده است، به طور خودکار هم زمان با صدور گواهی تولد، این شماره اختصاص پیدا می کند و مهاجرین و افرادی که به تازگی به آن جا وارد می شوند موظف هستند که با ارایه گذرنامه، نشانی و شماره تلفن خود نسبت به اختصاص یک شماره به خود اقدام کنند. جالب این است که هیچ گونه فشار و یا اجباری هیچ کس را به گرفتن این شماره وادار نمی کند و در عمل تا وقتی که هر کس در آمریکا حضور داشته باشد چنانچه نیازمند هر گونه سرویس اجتماعی باشد در عمل بدون داشتن این شماره همه درها به روی او بسته خواهد بود؛ مگر آن که این شماره ارایه شود. در واقع در آن جا داشتن این شماره جزو مایحتاج اولیه و حیاتی هر شهروند محسوب می شود. به هر جایی که مراجعه شود احتمال دارد که نام و نام خانوادگی شما را نپرسند ولی احتمال این که این شماره را نپرسند محال است. در واقع مرکز اطلاعات کشور با ارایه سرویس های بسیار مفیدی که از طریق شبکه اطلاع رسانی کشور در اختیار شهروندان قرار می گیرد همه را تشویق و محترمانه وادار به مطالبه اجباری این عدد ده رقمی می کند.

دولت با اجبار ارایه مداوم این عدد ده رقمی و وضع قوانین و ایجاد فرهنگ عمومی و نظارت جدی بر اجرای این قوانین در واقع ردپای همه شهروندان و آحاد مردم را دائماً ثبت و ضمن تحلیل مداوم مجموعه اطلاعات و نتیجه گیری از اطلاعات فوق برای ایجاد ظرفیت های جدید و جستجوی معضلات و مدل سازی راه حل های اساسی برای پیش گیری از معضلات عمومی و هم چنین

ایجاد تسهیلات بیشتر برای مردم و هدایت ظرفیت‌های جامعه، به سمت تولید و ارائه خدمات رسانی بیشتر، امکان مناسبی برای رد یابی و پی گیری جرایم پیدا می کند تا با استفاده از این وسیله بتواند امنیت بیشتر را برای جامعه ایجاد و تضمین کند.

اجبار شهروند به اخذ Social Security، اعلام تغییرات نشانی به دفتر پستی محل (Change of address)، اجبار از رده خارج کردن شماره تلفن هر فردی که محل سکونت یا محل کار خود را ترک می کند و اجبار اخذ تلفن جدید برای محل جدیدی که به آن جا منتقل می شود، هم چنین ثبت آن با نام و مشخصات خود و تعیین کاربری مسکونی و یا شغلی با عنوان شغل خود قطع و از رده خارج کردن تلفن نفر قبلی برای مدت دو سال، ممنوعیت معاملات بیش از 5000 دلار با استفاده از اسکناس به بهانه مبارزه با قاچاق مواد مخدر و در واقع برای Tracking و ایجاد امکان ثبت اطلاعات فعالیت‌های تجاری مردم و پیگیری پول شویی متخلفین و تشویق مردم به انجام معاملات از طریق کارت‌های اعتباری و اسناد بهادار مثل چک یا Money order و بلامانع بودن هر حجم معامله از طریق اسناد بهاداری که امکان ثبت در دل آن مستتر است، اجبار استفاده از کد پستی در نشانی دهی، همگی ابزار هایی هستند که دولت و سیستم امنیتی کشور را کمک می کند تا کنترل جامعه را در دست داشته باشند و با آسودگی خاطر و اطمینان امنیت جامعه را تامین کند .

در کشورهای پیشرفته صنعتی چنانچه فردی به هر دلیل تخلف کند و این تخلف محرز شود گزارش آن و میزان محکومیتی که متوجه وی شده است در شبکه اطلاع رسانی عمومی که در دسترس همه قرار دارد به آسانی قابل مشاهده است . به همین دلیل ساده همه مترصد آن هستند که این پرونده سفید باشد زیرا می دانند که تنها درج یک خط اطلاعات سوء سابقه در آن پرونده می تواند برای صاحب آن در دسرهای بی شماری ایجاد کند و تمام حقوق اجتماعی وی به مخاطره می افتد و به تعبیر خیلی ساده تمام درها به روی وی بسته خواهد شد و پاک کردن آن در دسرهای زیادی دارد اعم از جلب رضایت شاکی و طی بوروکراسی در نزد مقام‌های قضایی برای رفع سوء اثر. البته در حال حاضر در قوه قضاییه ما هم این اتفاق می افتد ولی اولاً به سادگی در اختیار عموم نیست و فقط در اختیار برخی نهادهای دولتی قرار می گیرد و زمانی می تواند این اقدام موثر باشد که به آسانی در اختیار عموم قرار گیرد و هر معامله کننده و یا سرویس دهنده را از وضعیت مخاطب خود به صورت آنلاین آگاه کند. مستحضر هستید که تفاوت در نحوه دسترسی به این گونه اطلاعات و در واقع عمومی کردن این قبیل اطلاعات به منظور رواج امنیت عمومی باید هدف گرفته شود و از طبقه بندی این دست اطلاعات به بهانه‌ی جلوگیری از به مخاطره افتادن عرض مردم باید پرهیز شود . این تجربه ای است که در غرب نشان داده که نه تنها عرض مردم به مخاطره نمی افتد بلکه امنیت و پیشگیری از جرم را به ارمغان می آورد.

در کشورهای جهان سوم، در حال حاضر، برای محروم کردن افراد خاطی و مجرم و نیز کیفر جرایم کیفری و برخی جرایم حقوقی ، دادگاه‌ها به سادگی مبادرت به صدور حکم زندان می کنند تا فرد خاطی با محرومیت از امتیازات اجتماعی مجدداً اقدام به تخلف نکند و سایرین هم از نتیجه اقدام او عبرت بگیرند . در صورتی که سیستم مونیتر کردن تخلفات افراد خاطی، برای عموم مردم، در واقع کم هزینه ترین راه را پیش روی دولت قرار می دهد و واقعاً این اخطار را به آحاد مردم می دهد که چنانچه بخواهند با امنیت عمومی بازی کنند در درجه اول آبرو و عرض خود را به مخاطره خواهند انداخت . همین دلیل ساده موجب جلوگیری از بسیاری تخلفات خواهد شد و علاوه بر این که امنیت را برای عموم مردم به ارمغان خواهد آورد از پیامدهای ناشی از به زندان انداختن

متخلفین مثل بی سرپرستی خانواده ها و آموزش شهروندان در مجاورت با متخلفین حرفه‌ای، تا حدود بسیار زیادی، جلوگیری خواهد کرد.

در ایران، مشکل اجرای این حرکت در کجاست؟ تصور می‌کنم در درجه اول خوف این می‌رود که مبدا جدی کردن این حرکت ملی موجب شایبه امنیتی شدن اقدامات دولت شود و در واقع این نگرانی را به وجود آورد که رسانه‌ها و ناظران سیاسی این حرکت را به گونه‌ای سیاه‌نمایی کنند و سیستم اجرایی کشور را به موضع انفعال بیاندازند. واقعیت این است که اولاً یکی از جنبه‌های به جریان انداختن این پروژه جنبه‌های امنیتی آن است و سایر جنبه‌های مدیریتی آن بسیار جدی‌تر و مهم‌تر است. البته اجرای این پروژه کمک به مونیور کردن همه‌ی فعل و انفعالات را مقدور می‌کند و این امکان را برای مقامات امنیتی کشور فراهم می‌آورد که همه چیز را در مورد هر شخصی که لازم می‌دانند پی‌گیری کنند. اما سؤال این است که مگر سایر کشورهای پیش‌رفته‌ی دنیا غیر از این مسیر را رفته‌اند؟ در ثانی اهمیت ویژه این پروژه در بنیان نهادن پایه‌های مدیریتی صحیح کشور است. به جرات می‌توان گفت که عدم توجه به ایجاد بانک‌های اطلاعاتی علمی صدمات جبران‌ناپذیری به راهبری و مدیریت کشور وارد آورده و جلوی ضرر از هر جا گرفته شود سود است. در ثانی استفاده صحیح از بانک اطلاعات آحاد مردم است که می‌تواند راه‌گشای حل مشکلات جامعه و بهترین ابزار برای تصمیم‌سازان کشور باشد. برای روشن شدن بهتر مطلب لازم می‌دانم چند سؤال ساده را مطرح و به دنبال پاسخ آن بر آییم.

واقعاً تعریف دقیق حریم خصوصی مردم چیست؟ آیا کسی که مرتکب جنایت و یا خیانتی به جامعه شده باشد باید حریم او را نگه داشت و گفت که لازم است برای حفظ عرض او تلاش کنیم. ایجاد پرونده برای هر شهروند و صرفاً درج تخلفات او از قبیل محکومیت‌ها و مثلاً گزارش چک‌های برگشتی او و مواردی که می‌تواند حقوق عمومی را نشانه رود در این پرونده و نکته مهم‌تر امکان دسترسی عموم به این پرونده در واقع فرصتی را برای همه فراهم می‌آورد که مخاطب خود را که در صدد تجارت و یا مراد او با او هستند شناسایی کنند و از طرف دیگر مردم هم برای حفظ اعتبار خود تلاش زیادی به کار خواهند بست و مسلماً با کم‌ترین هزینه پیشگیری قابل توجهی در کاهش جرایم پدید خواهد آمد. متأسفانه این‌گونه گزارشات فقط در دسترس برخی نهاد‌های دولتی است و دانستن این‌گونه اطلاعات از حقوق عمومی کشور محسوب می‌شود زیرا مردم نیاز دارند بتوانند به طریقی به یکدیگر اعتماد کنند و متأسفانه جای این نعمت بزرگ الهی در کشور ما خالی است! با توجه به پیچیدگی‌های افزایش جمعیت در کشور و هم‌چنین پیچیدگی اداره جوامع شهری که روز به روز بر مشکلات آن افزوده می‌شود اگر نظام برای این پدیده چاره‌ای نداشته باشد مجبور خواهد بود که روز به روز پلیس و نظام قضایی کشور را با هزینه‌های سرسام‌آور تقویت و ظاهر امنیتی و پلیسی کشور را برای مهار معضلات، افزایش دهد که این موضوع خود پی‌آمدهای دیگری به دنبال دارد.

در گذشته یعنی زمانی که جوامع شهری به این حد توسعه نیافته بود، به دلیل محدود بودن شهرها در واقع همه یکدیگر را می‌شناختند و شاید تحقیق از هر کسی به سادگی میسر بود. ولی اکنون به دلیل گسترده‌ی زندگی شهری این امکان میسر نیست. چنان‌چه بر فرض حتی برای وصلت دو خانواده نیاز به تحقیقات برای آشنایی بیش‌تر از یکدیگر باشد این امر به سادگی نمی‌تواند صورت پذیرد و همین موضوع چه بسا موجب بروز اختلافات خانوادگی در آینده و بعضاً شاید عاملی باشد برای جدایی و باز هم بروز یک جور دیگر ناهنجاری اجتماعی.

خواهش می‌کنم برای آشنایی بیش‌تر با همین سرویس ساده در غرب به سایت people.yahoo.com مراجعه و با ورود شماره Social Security و اگر دسترسی نداشتید می‌توانید با داشتن نام یا شماره تلفن و آدرس به این شماره برسید و سپس به راحتی و با

پرداخت هزینه ای اندک به همه گونه اطلاعات در مورد وی برسید. ملاحظه می فرمایید موضوعی که در ایران این گونه به سختی با آن مواجه شده ایم در غرب به سادگی ابزاری برای ارایه سرویس و کسب در آمد برای yahoo شده است و مهم تر از همه موجب رفاه و ایجاد حس امنیت در کشور شده است. عمومی شدن این اطلاعات در ایران مسلماً به دلیل عدم آگاهی، با مقاومت های بسیاری مواجه خواهد شد ولی با مراجعه به تجربه کشورهایی که در این زمینه از ما پیش افتاده اند و می توان این پدیده میمون را به جریان انداخت و جامعه را از برکات آن برخوردار کرد.

آیا توجه فرموه اید که در کشور ما جو عدم اطمینان به یکدیگر بسیار زیاد است و این معضل موجب کندی بسیاری در حرکت جامعه شده است. بد نیست برای مثال، به عنوان یک شهروند به بانک های کشور مراجعه کنیم سپس ملاحظه خواهید فرمود که برای اخذ یک وام ساده 5 میلیون تومانی یا کم تر یا بیش تر از چه هفت خوانی باید عبور کنیم. تقاضا می کنم یک مرتبه گردش کار بانک ها برای مطمئن شدن از مشتری های خود را دقیقاً مرور بفرمایید که مطمئن هستم اگر تا حد مرگ نیاز به آن وام نباشد مطمئن انگیزه ای برای پیگیری و اخذ آن وام باقی نمی ماند. این در صورتی است که کارت های اعتباری ویزا و مستر کارت و کارت های اعتباری مشابه که حتماً در جای جای اینترنت و یا جای جای سفر به سایر کشورها با آن برخورد داشته اید اولاً به سادگی به شهروندانی که کد ملی یا همان Social Security را دارند واگذار و چنانچه یکی دو سال با آن ها کار کنید به سادگی بدون اخذ هیچ گونه وثیقه ای اعتبارهای مناسب در اختیار و با کارمزدهای 3 تا 5 درصدی نسبت به اخذ بازپرداخت آن اقدام می کنند در حالی که بانک های ایران با این همه دردسری که برای مردم درست می کنند تا سال گذشته به طور معمول در حدود 24 درصد بهره و کارمزد دریافت می کردند و امسال با این همه جنجال به 16 درصد کارمزد رسیده است. این در صورتی است که سرمایه گذارهای ما که اکثراً بانک ها هستند نیازمند سرمایه گذاری و به جریان انداختن پول برای درآمد بیشتر، تولید کننده ما نیازمند سرمایه و رفع مشکلات و توسعه فعالیت خود است و در واقع برعکس کشور های توسعه یافته که همیشه به دنبال گیرنده سرمایه است و به طرق مختلف التماس مردم برای اخذ سرمایه را می کند. متأسفانه در ایران تولید کننده به دنبال سرمایه می دود و زمان مفیدی را که باید صرف تولید و تامین بازار کند صرف دوندگی های بیهوده می کند. وقص علینا بسیاری معضلات مشابه که همه و همه به دلیل عدم جریان داشتن یک سیستم کار آمدی که بتواند با قدرت، اطمینان را برای مردم به ارمغان آورد، گریبانگیر مردم شده و هزینه های گزاف آن را می پردازند. کد ملی در واقع تنها ابزار پر کردن این خلاء بزرگ در کشور است.

واقعیت این است که در کشور ما به دلیل مشکلات دوران جنگ و اختلافات سیاسی زیر ساخت های مدیریتی کشور هم پای نیازهای روز افزون جامعه خصوصاً نیازهای جامعه شهری رشد نکرده و این محدودیت در سال های گذشته مانع بزرگی برای تکمیل زیر ساخت ها بوده است و صرفاً یک توجه ساده و ایجاد عزم ملی در مسئولین و تصمیم سازان کشور می تواند مقدمه سامان دهی ظرفیت های کشور را فراهم کند.

شاید نکته ای که در توجه به موضوع کد ملی اشاره شد در مقابل گرفتاری های سرسام آور کشور که پیش روی مسئولین است ساده انگاشته شود، ولی عدم توجه به این مهم مانع موجود در ایجاد بانک های اطلاعاتی را پیچیده تر خواهد کرد و موجب سردرگمی مدیران دلسوز جامعه خواهد شد.

به اعتقاد ما توجه به ایجاد بانک اطلاعات آحاد مردم ایران و سرعت بخشیدن در به جریان افتادن عملیاتی پروژه کد ملی از نان شب مردم واجب تر است.

امروزه جهان دستاوردهای نوین خود را مرهون توجه به محتوی بانک‌های اطلاعاتی است و در ایران در این زمینه اقدام جدی صورت پذیرفته است. کد ملی شاه کلید و حلقه اتصال همه بانک‌های اطلاعاتی است که با مردم سر و کار دارند و چنانچه این حلقه اتصال پدید آید ظرفیت‌های جدیدی از ایجاد ارتباط آن‌ها به وجود خواهد آمد که این ظرفیت‌ها بهره‌وری اقتصاد را بیش‌تر می‌کند و چشم اندازهای جدید در پیش روی اداره کنندگان جامعه ایجاد می‌کند.

پروژه کد ملی موجه‌ترین و بی‌سروصدا ترین روش ایجاد امنیت را پیش روی مسئولین امنیتی و انتظامی کشور قرار می‌دهد و موجب پیش‌گیری جرایم است و نیاز به مبارزه با جرایم را کاهش می‌دهد.

در بررسی میزان جرم و بزه در کشورهای مختلف، چنانچه بررسی شود، کشورهایی که بانک‌های اطلاعاتی قوی تشکیل داده‌اند گرفتاری کم‌تری داشته‌اند. ما معتقد هستیم چنانچه بر فرض سیستم‌های اشاره شده از گردونه اداره جوامع غربی حذف شود با توجه به عدم پابندی غرب به اخلاق، سنگ روی سنگ بنا نخواهد شد و در شرایط مساوی وجود این سیستم‌ها در یک کشور غربی و یک کشور به اصطلاح جهان سومی امنیت و شرایط بهتری به کشورهای جهان سومی حاکم خواهد بود.

پروژه کد ملی از حدود ده سال پیش در ایران آغاز شده است و در حال حاضر این شماره به همه واگذار شده و چنانچه به شماره تلفن 66729593 و یا 66736464 تماس حاصل فرمایید با اعلام شماره سریال شناسنامه می‌توان به شماره کد ملی رسید و شاید با اشاره به همین موضوع این سؤال مطرح شود که این پروژه در حال انجام است و پیگیری ضرورت‌های این پروژه ملی چه اهمیتی دارد؟

آنچه را که در پروژه کد ملی باید مورد توجه خاص واقع گردد به شرح زیر اشاره می‌کنم:

1- در مرحله نخست لازم است با ارایه و تصویب لایحه ای به مجلس، همه نهادهای دولتی و عمومی کشور در زمان ارایه سرویس، به اجبار این کدرا از همه شهروندان مطالبه کنند و عدم مطالبه این شماره یک جور تخلف محسوب و برابر باشد با عدم امکان ارایه خدمات، تا از این راه با دارابودن کد ده رقمی امکان ارتباط بانک اطلاعاتی آن نهاد با بانک اطلاعاتی جامع کشور فراهم آید و در واقع از این راه ضمن برقراری ارتباط متقابل و تبادل اطلاعات، آن نهاد بتواند امتیازات بانک اطلاعات مادر را به دست آورده و ارتباط فعالیت‌های آن نهاد با سایر نهادهای کشور فراهم آید، تا هم از دوباره کاری جلوگیری شود و هم این که با در کنار هم قرار گرفتن اطلاعات نتایج بهتر به دست آید و ارتباط بیش‌تر با سایر ارگان‌های کشور فراهم آید. در حال حاضر فقط معدودی از نهادهای کشور مثل ادارات تحت پوشش نیروی انتظامی این اجبار را در زمان تکمیل پرونده و اخذ گذرنامه و پلاک خودرو و این قبیل سرویس‌ها اجباری کرده‌اند. ولی این اجبار زمانی کارایی خود را نشان می‌دهد که همه گیر باشد و هیچ استثنایی وجود نداشته باشد. بنابراین تصویب قانون و الزام همگان در به کارگیری کد ملی بسیار ضروری به نظر می‌رسد.

2- با توجه به تغییرات مداوم اطلاعات از جمله تغییر آدرس و نوع فعالیت و یا تغییر مالکیت مستغلات لازم است پروژه کد پستی ده رقمی به عنوان پروژه معین طرح کد ملی هم‌زمان جدی گرفته شود و به طور مداوم از طریق این پروژه اقدام به به‌روز رسانی اطلاعات پی‌گیری شود. پروژه کد پستی که مسئولیت آن به وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات سپرده شده است در حال حاضر با محدودیت‌هایی مواجه است و لازم است با توجه به اهمیت پروژه کد ملی این دو پروژه در دل هم رفته و به طور هم‌زمان مورد توجه مسئولین و تصمیم‌سازان کشور قرار گیرد. به علاوه تمام تلاش این‌جانب این است که یادآور شوم اطلاعات باید در اختیار عموم قرار گیرد و تا حد امکان می‌باید جلوی حبس اطلاعات را گرفت تا فرصت‌ها و ظرفیت‌های کشور آشکار گردد و امور جاری کشور تسهیل گردد. مگر موارد استثنا که برای آن موارد به دلایل خاص لازم است چاره‌ای اندیشیده شود.

کد پستی ده رقمی بهترین پایه برای تقسیمات کشوری واحد است و تجربه کشورهای پیشرفته نشان می دهد که اگر در تمام تقسیمات کشور این کد پایه فرض شود زمینه منطبق سازی اطلاعات همه وزارتخانه ها و ادارات و سازمانها فراهم و از ناهمخوانی در برنامه ریزی های آینده کشور جلوگیری خواهد شد. متأسفانه ملاحظه می فرمایید که تقسیمات واحد کشوری وجود ندارد و به طور مثال آموزش و پرورش، شهرداری، سازمان آب، مخابرات و... هر کدام تقسیمات خاص خود را متناسب با نیازهای خود طراحی و به جریان انداخته اند در صورتی که اگر تقسیمات فوق برپایه کد پستی صورت پذیرد می توان در آینده از طریق این پایه اطلاعات را به یکدیگر متصل که نتایج بهتری حاصل خواهد شد.

بسیاری از دوباره کاری ها در کشور ما به دلیل عدم ارتباط بانکهای اطلاعاتی نهادهای اداره کننده جامعه است و جدی گرفتن کد پستی در دل پروژه کد ملی می تواند راه حل مناسبی باشد برای مهندسين نرم افزار و مدیران و معماران فکری جامعه در اتصال اطلاعات موجود در نهادهای مختلف. در این جا به طور مختصر یادآوری شوم که وزارت کشور لازم است در تقسیمات کشوری به طور جدی تجدید نظر و با محور قرار دادن کد پستی از ملوک الطوائفی نهادهای مختلف در تعریف تقسیمات اختصاصی برای خود به طور جدی جلوگیری کند و در واقع در یک بررسی جامع ضمن در نظر گرفتن نیاز تمام نهادهای اجرایی کشور تقسیمات واحدی را به جریان بیاورد که هم مشکل تک تک نهادها در آن پیش بینی شود و هم ضرورت ارتباط اطلاعات تولید شده در هر کدام، از طریق حلقه های اتصال کد پستی و کد ملی فراهم آید.

3- مشابه آن چه در سایت people.yahoo.com مشاهده می کنید، چنانچه بتوان نهضتی بر پا کرد که در آن روان سازی جریان اطلاعات صورت پذیرد، یقیناً پایه های اولیه توسعه بانکهای اطلاعاتی فراهم و بسیاری از گره های کور اجرایی کشور گشوده خواهد شد.

متأسفانه معلوم نیست که به چه دلیل مقاومت بسیاری برای آزاد سازی اطلاعات در ایران صورت می پذیرد. البته بهانه همه، یا اگر نخواهیم تند روی کنیم در سازمانهای دولتی، رعایت امنیت ملی ذکر می شود. ولی چنانچه مذاقه بفرمایید ملاحظه خواهید فرمود که شاید بسیاری از متولیان اطلاعات نمی خواهند قبول کنند که زمانه عوض شده است و شاید نمی خواهند جسارت به خرج دهند و رویه های سابق را عوض کنند. اگر به یاد داشته باشید حدود کم تر از 15 سال پیش در زمان راه اندازی موبایل و اختصاص فرکانس به خطوط موبایل مباحث داغی مطرح بود که اختصاص موبایل موجب ناامنی و امکان مانور بیش تر به معاندین و خراب کاران را می دهد و در آخر معلوم شد که ضررهای عدم واگذاری فرکانس به این پدیده نوین بسیار فراتر از ضررهای واگذاری آن است و نتیجه آن بعینه دیده شد. امروزه همین مبحث در خصوص محتوی اطلاعات مطرح است و متأسفانه کسی به اهمیت محتوی اطلاعات واقعی نمی نهد و علیرغم این که همه ملاحظه می کنند که اینترنت و شبکه های عظیم اطلاع رسانی از این طریق مشغول به ایجاد تحولات عظیم در دنیا هستند ولی یک جور سردرگمی در مواجهه با این حرکت عظیم بین المللی در ایران مشاهده می شود. در واقع نقطه آغاز این مواجهه همین جاست و می باید مسئولین محترم با مطالعه بیش تر جنس حرکت هایی که بر روی اینترنت می شود، به مقابله با جنبه های منفی آن و هم سوئی با جنبه های مثبت آن بروند. بزرگ ترین چالش در این حرکت مباحثی است که در مورد محتوی بانکهای اطلاعاتی مطرح است. باید پذیرفت که در این زمینه کاستی های فرهنگی بسیاری در ایران وجود دارد. عدم آزاد سازی اطلاعات مرکز 118 مخابرات به صورت یک جا و امکان ایجاد سرویس های بهتر و راحت تر بر روی این اطلاعات و عدم دسترسی عمومی به بانک اطلاعات کد پستی نمونه کوچکی است و مشت است نمونه خروار. واقعیت

این است که اگر طرز تلقی مسئولین کشور از حبس اطلاعات صحیح بود در کشورهای پیشرفته هم از آن پیروی می کردند. ولی ملاحظه می کنیم علیرغم این که آن ها هم شدیداً و به طور جد به مسایل امنیتی اهمیت ویژه می دهند ولی توسعه هر چه بیش تر محتوی اطلاعات را در دستور کار خود قرار داده اند و به جز موارد خاص اطلاعات طبقه بندی شده در رده تصمیم گیران کلان کشور کوشش می شود جریان اطلاعات هر چه بیش تر روان شود.

در مورد کد ملی چنانچه این روان سازی صورت پذیرد و پرونده هر شخص به سوابق او وصل شود این حرکت بزرگ ترین قدم برای روان سازی اطلاعات خواهد بود و در پی آن همه قدم های بعدی را بر خواهند برداشت. در مورد کیفیت ونحوه عمومی شدن کد ملی یا بانک اطلاعات آحاد مردم چند مورد را یاد آور می شوم:

الف - در ارایه گزارش سوء سابقه احتمالی افراد، لازم است صرفاً نگاه به آینده باشد و در واقع پس از تبلیغ گسترده برای این پروژه ابتدای یک سال را تاریخ آغاز پروژه اعلام و به گذشته افراد ماقبل از آن تاریخ کاری نداشته باشند و آنچه در گذشته بوده طبق روال قبل عمل شود زیرا اولاً اگر قرار باشد گذشته افراد مونیتور شود بسیار موجب نگرانی افراد و احتمالاً با مقاومت عمومی مواجه می شود. در ثانی اجرا و انعکاس گذشته در بانک اطلاعاتی پروژه بسیار عظیمی است و بودجه سر سام آوری را خواهد برد. لذا این پروژه برای تضمین اجرا باید صرفاً نگاه به آینده داشته باشد. به علاوه این که وقتی به مردم گفته می شود منبع هر گونه سوء سابقه در معرض دید عموم است همه، از برای حفظ آبرو و بسته نشدن درهای جامعه بر روی آنها، مراقب خود و نرفتن به طرف بزه خواهند رفت.

ب - لازم است به واسطه راه اندازی سایت اینترنتی دسترسی به اطلاعات کد ملی به همراه پرونده سوء سابقه احتمالی در دسترس همگان باشد. این همگانی بودن بسیار مفید است و باتوجه به این که در این پرونده اسرار کسی درج نشده و فقط بی مبالاتی ها و یا عدم توجه به حقوق عمومی و ارتکاب جرایم درج می شود همه خواهند دانست که باید تمام تلاش خود را به کار گیرند تا پرونده آنها سفید باشد تا این که درهای جامعه بر روی آنها بسته نشود.